

عنوان مقاله:

مطالعه منشا عناصر معماری خانه های هرمزگان در دوره قاجار و پهلوی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست در هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حسین مهریویا - استادیار معماری و باستانشناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

احمد شامل جهرمی - دانش آموخته کارشناسی ارشد باستانشناسی و مربی دانشگاه پیام نور

سلیمان حدادی نسب - دانشجوی کارشناسی ارشد باستانشناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

یکی از ویژگی های مهم و قابل توجه در معماری استان هرمزگان، وجود خانه های شاخص دوران قاجار و پهلوی می باشد. که تا کنون با وجود نقش، تنوع و ویژگی ها خاص معماری، تحقیقات کاملی درباره منشا عناصر معماری این خانه ها صورت نگرفته است. در همین راستا به دلایل، در معرض تخریب قرار گرفتن آنها به واسطه تغییر شیوه زندگی، تعدد مالکین، مهاجرت و به طور کلی از دست دادن جذابیت ها برای زندگی امروز، شناخت عناصر معماری این خانه ها و همچنین جهت جذب گردشگر داخلی و خارجی، مطالعه آنها، ضروری به نظر می رسد. در جهت نیل به این مقصود به روش توصیفی-پیمایشی، از یک سو نقشه های معماری خانه ها را تحلیل و از سوی دیگر مستندات تاریخی مربوط به معماری حوزه خلیج فارس مورد مطالعه قرار گرفته شده است. نتایج تحقیقات نشان می دهد، که خانه های بارز هرمزگان غالباً در محدود زمانی قاجاریه تا دوره پهلوی ساخته شده اند. اکثر ساختمان ها نیمه درون گرا هستند، بدین صورت که اطاق ها در اطراف یک حیاط مرکزی قرار دارند و در ساخت آنها اقلیم کاملاً مد نظر بوده است و نیز عناصری که در خانه های دیگر ایرانی وجود دارد، در خانه های هرمزگان نیز قابل لمس و رویت هستند. البته دارای ویژگی های خاصی نیز می باشند که خود را با خانه های قدیمی فلات مرکزی ایران متفاوت نشان می دهند. از جمله اینکه، با وجود درون گرا بودن، ولی ارتباط آن ها با فضای خارج کاملاً بسته نیست و همچنین به دلیل تبادل تجاری بین بنادر این سواحل با کشورهای عربی تزیینات ساختمان و فرم قوس ها و بازشوهای ساختمان، شباهت بسیار زیادی با ساختمان های جنوبی خلیج فارس دارند، که این میتواند تأثیرات دوسویه، حاکی از اقلیم مشترک باشد.

کلمات کلیدی:

هرمزگان، معماری خانه ها، منشا، دوران قاجار و پهلوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/585672>

